

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 77.181 van 24 november 1998  
in de zaak A. 81.179/X-8510.**

In zake : Willem PAS,  
wonende te 1860 MEISE,  
Broekstraat 17

tegen :

1. de gemeente GRIMBERGEN,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat P. LUYPAERS,  
kantoor houdende te 3001 HEVERLEE-LEUVEN,  
Ijzerenmolenstraat 105,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door  
de Vlaamse regering,  
dat woonplaats kiest bij  
Advocaat P. DECLERCQ,  
kantoor houdende te 3010 LEUVEN,  
Tiensesteenweg 275.

tussenkommende partijen :

1. Stefan SCHEPERS,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en  
E. EMPEREUR,  
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,  
Aarlenstraat 25,
2. de n.v. PROJECT & BUILDING MANAGEMENT,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat C. LESAFFER,  
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,  
Mechelsesteenweg 367.

-----  
**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat Willem PAS op  
20 november 1998 heeft ingediend om bij uiterst  
dringende noodzakelijkheid de schorsing van de  
tenuitvoerlegging te vorderen van :

1. het besluit van 21 september 1998 van het college  
van burgemeester en schepenen van de gemeente  
Grimbergen waarbij aan de n.v. PROJECT & BUILDING  
MANAGEMENT de bouwvergunning wordt verleend voor het

- slopen van bestaande gebouwen en het bouwen van 64 appartementen en 6 handelsruimten op een perceel gelegen aan de Vilvoordsesteenweg-Rijkenhoekstraat-Veldkantstraat te Grimbergen, kadastraal bekend sectie E, nr. 325/a, en,
2. het aan dit besluit voorafgaand gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar van 9 september 1998;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's en de administratieve dossiers van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 23 november 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 november 1998 om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, van Advocaat P. LUYPAERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat P. DECLERCQ, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, van Advocaat E. EMPEREUR, die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en van Advocaat C. LESAFFER, die verschijnt voor de tweede tussenkomende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur C. BAMPS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998, in haar eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Stefan SCHEPERS met een verzoekschrift van 24 november 1998 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat de n.v. PROJECT & BUILDING MANAGEMENT met een verzoekschrift van 24 november 1998 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, verzoeker in de vordering tot schorsing stelt dat de bestreden vergunning dagtekent 21 september 1998, dat zij niet openbaar werd gemaakt, en dat het "eerst nadat hierover in de kranten een bericht was verschenen en door de regionale tv-zender een bericht werd uitgezonden (...hij) door inwoners van de gemeente Grimbergen op de hoogte werd gesteld van de aflevering van deze vergunning", dat hij op 21 oktober 1998 "tijdens een bezoek aan de technische dienst van Grimbergen een bevestiging (heeft) gekregen van de aflevering van deze vergunning en kennis (heeft) kunnen nemen van de inhoud van het genomen vergunningsbesluit", dat "bij de kennisname van de voorwaarden waaraan en de omstandigheden waarin deze vergunning werd afgeleverd" door hem werd vastgesteld :

- "- dat in generlei mate rekening werd gehouden met de negatieve adviezen van de cel Monumenten en Landschappen van 18.7.97, 25.8.97, 29.9.97 en 8.6.98;
- dat deze adviezen voor de indiening van de bouw-aanvraag op 15.6.98 werden afgeleverd;
- dat de gemachtigde ambtenaar een gunstig advies heeft afgeleverd in strijd met de richtlijnen vervat in de Ministeriële omzendbrief van 19.6.91 met de toelichting bij de toepassing van art. 8 van de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften bij het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, specifiek wat betreft het aantal toegelaten woon-lagen",

dat hij "met bekwame spoed (...) de opstelling van onderhavig verzoekschrift heeft opgenomen", dat "de ingewikkeldheid van het dossier en het feit dat niet alleen procedureel maar vooral qua eerbiediging van de normgeving het vergunningsbesluit en het advies van de gemachtigde ambtenaar te bestrijden zijn, (...) van aard (is) geweest het opzoeken van de na te trekken documenten voor (hem) aanzienlijk te bemoeilijken", hetgeen "een langere voorbereidingstijd tot gevolg (heeft) gehad die, gelet op deze omstandigheden dan ook niet tegen (hem) kan ingeroepen worden als argument tegen de behandeling van dit verzoekschrift bij uiterst dringende noodzakelijkheid", dat hij hieraan toevoegt :

"De procedure voor uiterste hoogdringendheid wordt ingeroepen om deze zaak door de Raad van State te laten beslechten op grond van het feit dat reeds een aanvang gemaakt werd met de tenuitvoerlegging, de slooping, zijnde het eerste luik van de aangevochten vergunningsbeslissing. Op dit ogenblik is men bezig met de slooping van bouwonderdelen in het interieur. Bij contactname met de werfleider werd vernomen dat vanaf 25.11.98 de kranen zouden aanrukken om de slooping van de ruwbouw aan te vatten.

Dit wijst erop dat de bouwheer snel een voldongen feit wil creëren, enerzijds door de voorstanders van het behoud van dit nauw met de recente geschiedenis van Grimbergen verbonden complex een belangrijke troef uit handen te nemen en anderzijds om bij de beslechting van dit dispuut psychologisch en economisch hogere weerstanden te doen oproepen en de serene afhandeling ervan te bemoeilijken.

Ondergetekende meent hiermede voldoende elementen te hebben aangebracht om de uiterste hoogdringendheid van zijn schorsingsverzoek te verantwoorden";

Overwegende dat de eerste verwerende partij opwerpt dat in casu dient te worden besloten tot de afwezigheid van de vereiste uiterst dringende noodzakelijkheid, dat zij hieromtrent onder meer stelt :

"Degene die zijn toevlucht neemt tot de zeer uitzonderlijke procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid moet tenminste zelf steeds alert en prompt reageren eenmaal hij kennis heeft gekregen van de bestreden beslissing, op straffe van anders de indruk te wekken dat hij er zelf niet in gelooft dat zijn zaak volgens de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid moet worden afgewikkeld. Een te lange termijn tussen de kennisneming van de bestreden beslissing en de rechtsingang is de negatie zelve van de uiterst dringende noodzakelijkheid (...).

In casu erkent verzoekende partij kennis genomen te hebben van de bestreden beslissing via de kranten en de televisie. Op 21.10.1998 heeft verzoekende partij op het gemeentehuis te Grimbergen inzage gekregen in het bouwdoossier.

Verzoekende partij heeft zijn verzoekschrift in uiterst dringende noodzakelijkheid, tezamen met het verzoekschrift tot nietigverklaring, slechts neergelegd op 20.11.1998, dit is meer dan één maand na op het gemeentehuis inzage te hebben gehad in het volledig bouwdoossier en nog langer na de effectieve kennisname van het bestaan van de bestreden beslissing door verzoekende partij.

Conform de rechtspraak van uw Raad, kan verzoekende partij dan ook niet hard maken dat hij het nodige heeft gedaan, wanneer hij meer dan één maand heeft gewacht om een procedure wegens uiterst dringende noodzakelijkheid aan te vatten, om zonder talmen de procedure aan te vatten. Het feit dat hij zekere moeilijkheden heeft gehad om van de akte kennis te nemen -quod in casu certe non !- kan deze vertraging niet rechtvaardigen, voor zover het vaststaat dat hij bijna een maand voor hij optrad ten volle kennis ervan heeft kunnen nemen en voor zover hij, zowel rekening houdend met het belang waarvan het project blijk gaf als met de publiciteit die eraan werd gegeven, zich rekenschap moest geven van de gewichtigheid en de nakende verwezenlijking ervan.

(...).

Recent neemt Uw Raad zelfs aan dat een termijn van 15 dagen na feitelijke kennisname van het bestaan van een bestreden beslissing als maximum aanvaardbaar is

om op ontvankelijke wijze een procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging wegens uiterst dringende noodzakelijkheid, in te stellen.

Uit het feitenrelaas, zoals in casu uiteengezet door verzoekende partij, is onomstootbaar af te leiden dat hij reeds op 21 oktober 1998, dus minstens één maand voor het neerleggen van de procedure wegens uiterst dringende noodzakelijkheid, absolute zekerheid had over al de implicaties van het afleveren van de bestreden beslissing.

Verzoekende partij erkent bovendien in zijn feitenrelaas reeds vroeger feitelijke kennis van het desbetreffend besluit te hebben gehad.

Het feit dat verzoekende partij 'beweert' op basis van 'verklaringen' van de werfleider -het weze benadrukt- zonder hiervan enig bewijs voor te leggen, kan hierbij evenmin als argument worden gehanteerd.

Het is immers constante rechtspraak van Uw Raad dat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet moet worden beoordeeld op basis van het louter nakend zijn van de daadwerkelijke tenuitvoerlegging van de akte waarvoor de schorsing werd gevorderd, maar wel in verhouding tot zowel de datum van de betekening van de akte.

Mutatis mutandis kan dezelfde argumentatie aangehouden worden met betrekking tot de kennisname";

Overwegende dat ook de tweede verwerende partij en de tussenkomende partij op grond van dezelfde argumenten opwerpen dat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet voorhanden is;

Overwegende dat, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet, en op de ernstige stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, waarbij de rechten van verdediging van de verwerende partijen en eventueel tussenkomende partijen tot een strikt minimum zijn herleid, de verantwoording door de verzoekende partij van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing evident, d.w.z. op het eerste gezicht onbetwistbaar moet zijn;

Overwegende dat verzoeker zelf stelt op 21 oktober 1998 kennis te hebben genomen van de afgifte van de bestreden bouwvergunning en van de inhoud ervan; dat het bestreden advies van de gemachtigde ambtenaar integraal in bijlage bij het bestreden besluit is gevoegd; dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd ingesteld op 20 november 1998, d.i. de dertigste dag na kennisname van de bestreden beslissingen; dat het verstrijken van een termijn van dertig dagen vooraleer de vordering in te stellen de dringende noodzakelijkheid ervan tegenspreekt; dat "de ingewikkeldheid van het dossier" het talmen van verzoeker niet kan verantwoorden; dat het hem immers vrijstaat zich te laten bijstaan indien nodig; dat hetzelfde geldt voor het opzoeken van door hem nodig geachte "na te trekken documenten"; dat de nakende tenuitvoerlegging van de bestreden bouwvergunning de uiterst dringende noodzakelijkheid niet kan verantwoorden nu deze het gevolg blijkt te zijn van het stilzitten van verzoeker zelf;

Overwegende dat de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid niet verantwoord is,

#### **B E S L U I T :**

##### **Artikel 1.**

De verzoeken tot tussenkomst van Stefan SCHEPERS en de n.v. PROJECT & BUILDING MANAGEMENT in het administratief kort geding worden ingewilligd.

##### **Artikel 2.**

De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

**Artikel 3.**

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare  
terechtzitting, op vierentwintig november  
1900 achtennegentig, door :

de HH. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,  
M. MILOJKOWIC, toegevoegd griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**M. MILOJKOWIC.**

**J. BOVIN.**